Heide vertelt **nummer: 159** **22 januari 2023**

Landelijke gilde Kalmthout steunt ons vertel- en snoezelhuisje!

Deze week mochten we een bedrag van 500 euro bijschrijven op de rekening van onze eindejaar actie. Jaarlijks plaatst de Landelijke gilde van Kalmthout een kerststal aan het gemeentehuis. Daar wordt ook telkens een koker opgehangen waar de bezoekers een gift kunnen doen. Zopas besloot de Landelijke gilde om deze giften over te maken ten voordele van onze actie voor De Kade/Kon-Tiki, waarvoor uiteraard onze welgemeende dank. Ondertussen gaat onze actie haar laatste week in: ***Stortingen kunnen nog tot en met 31 januari 2023.***

Er is al 3000 euro verzameld om ons project, het "vertel- en snoezelhuisje" voor De Kade/Kon-Tiki, te realiseren. Dit is al een zeer mooi resultaat, toch kunnen we nog wel enkele giften gebruiken om het project volledig te kunnen uitvoeren. Tijdens de komende weken wordt er gestart met de plannen zodat weldra ook de uitvoering kan gerealiseerd worden.

Onze hartelijke dank gaat alvast uit naar onze lezers die hun steentje al hebben bijgedragen om dit waar te maken. Uiteraard houden we in de toekomst onze lezers op de hoogte van de realisatie van het "vertel- en snoezelhuisje".

Lezers die dit project even over het hoofd hebben gezien en toch nog een bijdrage willen doen kunnen dat nog tot en met 31 januari 2023. Stortingen kunnen op het rekeningnummer **BE80 9734 4273 1777** (Argenta) van "Vertel- en Snoezelhuisje" met de vermelding "gift vertelhuisje". (*foto van het kabouterbosje langsheen het belevingspad)*

Wie grotere bedragen wil overmaken, en daarvoor rekent op een attest wat dienstig kan zijn voor de belastingdiensten, neemt even contact op met ons zodat wij een mogelijkheid kunnen aanbieden om ook dit waar te maken. (contactgegevens onderaan dit krantje)

Reactie op "Van Parifart tot Dennendael"

Ik wilde nog eens herhalen dat ik met veel enthousiasme elke zondag uitkijk naar de uitgave van «Heide vertelt», juist omwille van de mix tussen actuele zaken en het uitbrengen van verhalen uit het verleden. Ik las met veel aandacht de bijdrage van Roberte Van Haute die jullie vorige week publiceerden onder de titel "van Parifart tot Dennendael". Ik kan alleen maar zeggen dat zij in 2018 met haar boek een bijzonder interessant naslagwerk heeft gepubliceerd dat zeker als referentie gebruikt kan en zelfs moet worden bij verder onderzoek naar de geschiedenis van onze mooie gemeente (hoewel ik al een tijdje omwille van werk buiten de gemeentegrenzen woon, zal ik het altijd mijn gemeente blijven noemen). Het is onvermijdelijk dat volksverhalen tot leven komen door de jaren heen. Ik wil Roberte wel bijtreden dat het belangrijk is om die te toetsen aan gegevens uit officiële archieven. Volksverhalen bevatten gewoonlijk wel een kern van waarheid, maar durven al wel eens gepolijst of aangedikt worden. Ik vind het daarom mooi dat jullie haar bijdrage hebben gepubliceerd, zodat de lezers van «Heide vertelt» die het boek van Roberte niet hebben gelezen, toch ook deze nuttige informatie hebben kunnen lezen. Ik pik hier graag op in om de context rond het «Phoenix-Park» nog wat verder juist te stellen. Wie de verslagen van het assisenproces over de

moord op Paul Steinmann heeft gelezen, en wie de kadastrale leggers en andere documenten in de archieven van de gemeente Kalmthout geraadpleegd heeft, zou inderdaad overtuigd zijn dat Paul Steinmann het landhuis en de hoeve overkocht van Victor Van Damme, en een ander groot gedeelte overkocht van de erfgenamen van Lucien Maskens. Dat blijkt evenwel na raadplegen van andere bronnen niet juist te zijn. Paul Steinmann is ondanks al deze officiële documenten in archieven dus nooit eigenaar geweest van het domein. Het domein werd vlak voor Kerstmis 1922, na de dood van Paul Steinmann in de zomer van dat jaar, verkocht door notaris Fiocco van Antwerpen (niet in 1923 dus). Wie daarover meer informatie wil hebben, kan dit binnenkort nalezen in mijn boek «1922. Mysterie en moord in Calmpthout» dat op 9 maart voorgesteld zal worden tijdens een lezing voor Cultuursmakers in het Strijboshof. In dit boek zullen meer details over deze eigendomswissels beschreven worden. Ik wilde het bredere publiek deze bijkomende informatie niet onthouden, zonder dat ik de intentie heb om deze reactie als loutere promotie voor mijn boek te sturen. Tot slot nog welgemeende felicitaties voor jullie interessante bijdragen elke week. Als de drukte van de voorbereiding van mijn boek wat achter de rug zal zijn, bezorg ik jullie met veel plezier nog een paar verhaaltjes die jullie eventueel kunnen overwegen om te publiceren. *(Danny Mathysen)*

Danny Mathysen brengt op 9 maart 2023 het boek "1922 Het mysterie & moord in Campthout" uit. Ondertussen is de voorinschrijving hiervoor gestart, deze loopt tot vrijdag 3 februari 2023. Het boek telt ongeveer 450 bladzijde in A4 formaat. Het boek kan nu besteld worden aan de prijs van 30 euro, nadien zal de verkoopsprijs 36,95 euro zijn. Gebruik deze link om het te bestellen:
https://forms.gle/EZoxyPsuMueqxLvU8

Wat weinigen weten!

De damesploeg van de Kalmthoutse Volleybalclub Fixit spelen momenteel in de hoogste afdeling van het dames-volleybal. Hun tegenstanders komen uit grote steden zoals: Charleroi, Genk, Leuven, Oostende, Antwerpen, Gent… En toch speelt de Kalmthoutse ploeg haar rolletje. Op 20 november wonnen ze hun eerste wedstrijd in de Liga tegen Antwerpen en op 7 januari ll. versloegen ze Leuven met een spetterende 3-0 zege. Op 15 januari 2023 speelden ze tegen leider Gent. De gemeentelijke sportraad, in het gezelschap van de

burgemeester en de schepen voor sport, besloten om samen eens te gaan supporteren voor deze topploeg. Zij werden hartelijk ontvangen door het bestuur van Fixit en genoten van een mooie wedstrijd in de goed gevulde sporthal van Achterbroek. Burgemeester Lukas Jacobs had de eer de wedstrijd met een eerste opslag te starten. Tegen de Gentse ploeg, die in de Liga aan de leiding staat, met in hun ploeg drie nationale speelsters (Yellow Tigers) was het moeilijker. Niettegenstaande zij zich zeer goed verweerden werd het uiteindelijk toch nog 0-3.

Kalmthoutse streekgerechten (deel 9)

In 2010 verscheen naar aanleiding van "65 jaar Suske en Wiske, kinderen van Kalmthout" een oblong uitgave waarin we een link legden met onze Heidegemeente en de striphelden Suske en Wiske. Deze oblong verscheen in een oplage van 500 exemplaren. In deze uitgave werden de striphelden gelinkt aan de Kalmthoutse streekgerechten: van honing, borstbollen, jenever, Heidebieke, geturfd konijn, Heidebrand jenever, mede, turfijsje, Turfbier tot het varkensvlees in Achterbroek. Daar deze uitgave al geruime tijd is uitverkocht zullen wij 10 weken lang deze streekgerechten bespreken aan de hand van eerder gemaakte tekeningen en info.

KALMTHOUTS TURFBIER

Sinds 1996 heeft Kalmthout zijn eigen streekbier. Het werd destijds in het leven geroepen naar aanleiding van 850 jaar Kalmthout. Turfbier dankt zijn naam aan de turfnijverheid die deze streek kende tussen de 14de eeuw en de 17de eeuw. Het bier wordt op ambachtelijke wijze vervaardigd door brouwerij Bios uit Ertvelde. Het resultaat is een amberkleurig biertje van hoge gisting met een alcoholpercentage van 8%.Op de oorspronkelijke etikettekening worden een aantal kenmerken van de gemeente weergegeven. Zo zien we het landelijke, weidse zicht met de typische kerktoren, de bijenkorven op de heide en de trein die de gemeente doorkruist van noord naar zuid. Het ontstaan van het turfbier was het eerste van een aantal andere turfinitiatieven zoals het streekgerecht Geturfd Konijn en de Turfroute, waarmee fietsers op ontdekking gaan naar de mooie plekjes van de gemeente en tavernes waar het streekbiertje rijkelijk vloeit. Sinds 2012 wordt er ook een 'Gebrande Turf' aangeboden. Deze werd in het leven geroepen naar aanleiding van de heidebranden in 2011 e was een initiatief van Toerisme Kalmthout.

(Tekenaar : Charel Cambre Locatie: Erf Pierre Cassimon C Standaard Uitgeverij- Antwerpen- Belgium, Jan Francken Strip Kalmthout)

Rita en Anita fietsten doorheen Europa!

We zaten deze week in Bistro Monida aan tafel met twee sportieve Kalmthoutse vrouwen. Rita Van Alphen, geboren 13 juli 1951 en wonende in de Antoine De Preterlaan en Anita Adriaensen, geboren 27 februari 1953, wonende in de Vogelenzangstraat, waren onze praatgasten. Enkele weken geleden had Rita al smalend opgemerkt dat zij geen plaatsje had gekregen in het boek "de Kalmthoutse GOUDEN sportgeschiedenis" terwijl zij vond dat ook zij, samen met haar vriendin, op sportief vlak toch wel wat hadden gepresteerd. Met een reportage in "Heide vertelt" maken we dat nu een beetje goed!

20 jaar geleden begonnen!

Het is meer dan 20 jaar geleden dat Rita en Anita elkaar leerden kennen tijdens het wandelen naar Scherpenheuvel vanuit Kalmthout. Deze 75 kilometer lange voettocht was toen een jaarlijkse organisatie van de KWB en de KAV. Tijdens deze tocht ontstond het idee om ook eens samen te gaan fietsen. Toen waren er nog een drietal andere dames die het fietsen ook wel genegen waren. Van het één kwam het ander en er werden plannen gesmeed om eens een grote tocht te maken. Eigenlijk wilden de vijf dames dat al in 2007 ondernemen maar om enkele redenen moest het met een jaartje uitgesteld worden. In 2008 was het wel zo ver, vijf Kalmthoutse dames vertrokken in Kalmthout voor een trip van 1300 kilometer. Ze waren net weg toen het in Brussel al fout liep. Eén van de deelneemster, Greta Van Aert, kwam ten val en moest de tocht al meteen staken. Luc Op de Beeck en zijn echtgenote Elza begeleidde de tocht met camionette en caravan. Dagelijks werd aan de caravan een tent gebouwd waarin geslapen werd. Alles gebeurde onder ideale weersomstandigheden. Na 12 dagen fietsen waren de dames in Lourdes, vandaaruit ging het met de camionette terug naar Kalmthout. Tijdens de tocht werd ook de Tourmalet beklommen. Opmerkelijk was dat er met een gewone damesfiets werd gereden.

Honger naar meer!

De tocht naar Lourdes was zo meegevallen dat er honger was naar meer. Rita en Anita begonnen plannen te smeden om in 2009 naar Berlijn te fietsen. De tocht van 1100 kilometer werd aangevat met opnieuw Luc Op de Beeck en zijn echtgenote als begeleiders. In 2010 werd gekozen om in eigen land te fietsen. Er werd vijf dagen gefietst in Vlaanderen, een 500 kilometer van jeugdherberg naar jeugdherberg. Toch bleven de sportieve dames verlangen naar grotere tochten. In 2011 ging ook Maria Bartholomeeussen mee fietsen. Een tocht naar Kopenhagen (1747 kilometer) stond op de agenda. Opnieuw met begeleiding van Luc en zijn vrouw Elza. Er werd 15 dagen gefietst.

Santiago en Rome!

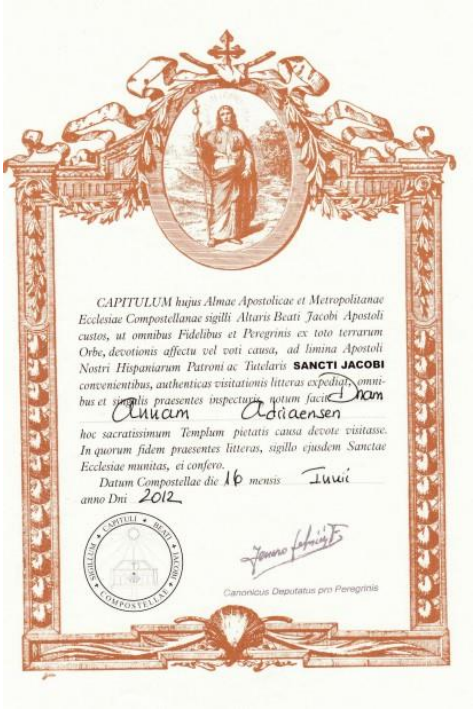

CAPITULUM hujus Almae Apostolicae et Metropolitanae Ecclesiae Compostellanae sigilli Altaris Beati Jacobi Apostoli custos, ut omnibus Fidelibus et Peregrinis ex toto terrarum Orbe, devotionis affectu vel voti causa, ad limina Apostoli Nostri Hispaniarum Patroni ac Tutelaris SANCTI JACOBI convenientibus, authenticas visitationis litteras expedit, omnibus et singulis praesentes inspecturis, notum facit Dnam Annam Adriaensen hoc sacratissimum Templum pietatis causa devote visitasse. In quorum fidem praesentes litteras, sigillo ejusdem Sanctae Ecclesiae munitas, ei confero.

Datum Compostellae die 16 mensis Junii anno Dni 2012

Canonicus Deputatus pro Peregrinis

In 2012 vatte Anita en Rita hun tocht met z'n tweetjes aan, deze maal kozen ze ervoor om in 22 dagen 2753 kilometer af te leggen en zo toe te komen in Santiago de Compostella. Fietste men voorheen met de kaart in de hand, dan was het nu de eerste maal dat de tocht met GPS werd gemaakt. De terugtocht gebeurde met het vliegtuig. Na Santiago kwam Rome op de agenda. Gepakt en gezakt vertrokken de twee vrouwen in juni 2013 voor een tocht van 1983 kilometer naar Rome. Zij zouden 17 dagen onderweg zijn. In Rome bezochten ze uiteraard ook het Vaticaan en ontvingen er een oorkonde bij hun bezoek.

De Russen strooide roet in het eten!

Al langer hadden ze plannen gemaakt om in 2014 naar Sint Petersburg te fietsen. Dit was echter het jaar dat Rusland de Krim veroverde. Hierdoor werd de toestand wat onzeker zodat een tocht naar daar niet werd gewaagd. Venetië kwam in de plaats. Rita en Anita kozen ervoor om een bijzonder lange tocht te maken, van Kalmthout naar het mooie Venetië en terug, een tocht van 2940 kilometer. Er werd een drietal

dagen gerust in Venetië zelf en dan werd de terugrit aangevat, zij waren toen 21 dagen onderweg. Sint-Petersburg bleef echter in de hoofden spelen. In 2015 was het daar wat stabieler geworden. Met het vliegtuig vloog men naar Berlijn. Vandaaruit werd er 2342 kilometer gefietst om zo in Sint Petersburg toe te komen. Eerst werd men in Berlijn verwelkomt op de Belgische ambassade waar de broer van Rita, Kris Van Alphen, toen werkzaam was. In Sint-Petersburg zelf was er ook een ontvangst gepland, deze maal door Jo Haazen. Jo is een oud Kalmthoutenaar en een gekend beiaardier die aan de slag is in Sint-Petersburg. Speciaal voor Anita en Rita speelde hij er op de beiaard "Oh Lieve-Vrouwe-toren". Na 17 dagen keerde de dames terug met het vliegtuig. Hun bezoek aan het "Petershof", het buitenverblijf van de toenmalige Tsaren, is meer dan een blijvende herinnering.

TESTIMONIVM
PEREGRINATIONIS PERACTAE
AD LIMINA PETRI

NOTVM FACIMVS HANC PATRIARCHALEM BASILICAM APVD SANCTI PETRI APOSTOLI CORPUS AEDIFICATAM ATQVE AD DEI GLORIAM ET IPSIVS SANCTI PETRI APOSTOLI HONOREM DICATAM,

DOM. Anita Adriaensen

PIETATIS CAVSA AC PEREGRINATIONIS VISITASSE.

DATVM IN VATICANO, 13.06.2013

Het kanaal over!

In 2016 werd er naar de Hoek van Holland gefietst om daar de overzet te nemen naar het Britse Harwich. Vandaaruit werd op het Britse eiland van west naar oost gefietst om vervolgens via de kustlijn terug aan te komen in Dover. Met de overzet ging het naar het vasteland om zo terug in Kalmthout te belanden, zij fietsten toen 1934 kilometer en waren 19 dagen onderweg. 2017 was het signaal om opnieuw in eigen land te gaan fietsen, een rondje België. Er werd in Kalmthout vertrokken om zo via Limburg en de provincie Luik door te fietsen naar Luxemburg. Na de Ardennen ging het verder naar Bergen, Doornik, Ieper, Brugge en Gent om terug in Kalmthout aan te komen na 1100 kilometer te hebben gefietst. Een volgende speciale tocht werd er in 2018 gemaakt. Met het vliegtuig werd er naar Bergen (Noorwegen) gevlogen. Vandaaruit werd er 2500 kilometer gefietst tot aan de Noordkaap. In 23 dagen slingerden onze dames van jeugdherberg naar jeugdherberg. Veelal moest er een overzet gemaakt worden en de weersomstandigheden zaten toen ook wat tegen. Het was zelfs zo dat er op zeker moment een brug niet mocht gebruikt worden door fietsers omdat er te veel wind was. Het jaar nadien ging het terug naar het oosten. Onze dames kozen er voor dat jaar 2255 kilometer te gaan fietsen. De tocht ging naar de Hongaarse hoofdstad Boedapest. Tijdens deze 18 daagse tocht volgde men vooral de Limes-route, het is een route die loopt langsheen de grenzen van het vroegere Romeinse Rijk.

En toen kwam corona?

In 2020 moesten onze fietsende dames een jaartje passen. Zoals bij iedereen het geval was waren ook zij aan huis gebonden. In 2021 kon er al iets meer en sprongen de twee sportieve dames opnieuw op de fiets. Het werd een trip van 10 dagen in eigen land. Vanaf het ogenblik dat er weer wat meer toegelaten was begonnen Rita en Anita weer plannen te maken. In juni 2022 vlogen ze naar San Sebastian en maakte vandaaruit een fietstocht door Frankrijk. Het werden 2400 kilometer die ze in 21 dagen aflegden. In Frankrijk werd vooral de Vélodyssée-route gevolgd, een zeer mooie uitgestippelde fietsroute. In Noord Frankrijk verlieten ze deze route om een bezoek te brengen aan Mont Michel en vandaaruit naar Parijs te fietsen. Een mooie tocht langsheen de Seine volgde met een bezoek aan de Eifeltoren en de Notre Dame. Vanuit Parijs werd vervolgens naar Kalmthout gefietst.

Anita en Rita, ook in 2023 plannen?

Zeker en vast, ook dit jaar hebben wij in de maand juni weer een mooie tocht gepland. We gaan vanuit Kalmthout naar het Nederlandse IJmuiden fietsen, daar nemen we de overzet naar Newcastle. Vervolgens fietsen we vandaaruit naar de Schotse grens. Nadien gaan we naar het zuiden van het eiland om dan in Portsmouth terug over te zetten naar Frankrijk. Zo komen we al fietsend terug naar Kalmthout.

Dat jullie sportieve prestaties leveren staat buiten kijf!
Ja, op deze manier hebben wij al een heel stukje van Europa gezien. We hebben ook een “blog” waar je meer over ons te weten komt “de fietsmadammenwaarbenjij.nu”. We zijn uiteraard van plan nog verschillende jaren door te gaan op deze sportieve toer. Momenteel fietsen we nog beide op een gewone, maar wel goede fiets. We hebben beide een Santos met riem in plaats van een ketting. Het elektrisch fietsen is momenteel nog niet aan ons besteed. Buiten het maken van de jaarlijkse fietstochten fietsen wij ieder elk jaar toch wel een 10.000 kilometer bijeen. Daarnaast gaan we ook nog regelmatig lopen en mountainbiken. We zijn aangesloten bij de “Grote Tourfietsers en joggers”. Daarnaast zijn wij beide ook nog lid van het zangkoor “Vrolijke noot” uit Kalmthout.

Eigen aard is goud waard (4/52) door Paul Witters

De *huisklok* is, sinds drie eeuwen, het voorwerp van huiselijk gebruik, dat wel de meeste en grondigste wijzigingen onderging. Vroeger, en wel tot in de XVIe eeuw, bezigde men alleen en uitsluitend de zandloper voor de berekening van de tijd. Zijn aanduidingen waren echter niet van een volledige stiptheid, maar men beschikte nu eenmaal over geen beter middel, daar de zonnewijzer slechts dienst deed als de zon scheen. Rond 1600 begon men uurwerken te vervaardigen. Het duurde echter nog geruime tijd vooraleer ze tot de volkswoningen doordrongen: hangklokken, tafel- en staartklokken, die voorlopers waren van de staande klok. Daar de staande klok bovendien het gebruik van een lange slinger mogelijk maakte, gaf deze hierdoor meer juistheid aan het mechanisme. In alle vormen en in alle stijlen zijn de staande klokken in Vlaanderen vervaardigd geworden: allerhande houtsoorten werden ervoor gebezigd. In tal van grote Vlaamse dorpen waren, in de XVIIIe eeuw, ervaren horlogemakers werkzaam.
Het *aardewerk* maakte ook een groot deel uit van de gebruiksvoorwerpen in het dagelijkse leven. Veel zijn deze in potaarden gemaakt, en in het plateelwerk kwam de kunstzin van de bakker tot uiting. Het gold hier immers voorwerpen die werden aangekocht door mensen, die een zekere welstand genoten. Het was vooral in Antwerpen dat de plateelbakkerij tot een hoge bloei kwam, in zoverre, dat men van typisch Antwerps plateelwerk met de Antwerpse typische kleuren is gaan spreken. Denk ook maar even aan de tegels of de “gleissteentjes” die men nog overal aantreft onder de schoorstenen, in keukens, zelfs in grote combinaties, als werkelijke “tegel-tableaux” met voorstellingen uit het Oude Testament of uit het leven van Ons-Heer. Terwijl in een eenvoudig gezin de meeste gebruiksvoorwerpen in aardewerk waren, prijkten in de keukens der grote boerderijen en der herenhuizen ganse rekken met blinkend koper en tin, de trots der huisvrouw en der keukenmeiden. Als in de boerenkeuken ter verlichting een schamel olie- of smoutpeerken pinkte en rookte, dan werd dit koperen lampje toch elke week netjes opgepoetst, want koperwerk moest blinken.
Tinnen schotels, lepels en vorken waren algemeen in gebruik, evenals bierkannen, koffie- en theepotten, mostaard-, peper- en zoutvaten enz. Men at eerst uit aarden en houten schotels of kommen, later uit tinnen borden (Eén grote schotel, midden op de tafel, zoals dat tot voor enkele jaren nog op veel plaatsen gebruikelijk was!). De tinnen schotels werden vervangen door teljoren in gleiswerk, die niet zoveel onderhoud vergden; lepels en vorken in ijzer waren goedkoper, al moesten ze echter eens per jaar (ter gelegenheid van de dorpskermis) vertind worden.
De decoratieve volkskunst komt tot uiting in de uithangborden en de huisnaamplaten, evenals in de voorwerpen, die ter versiering van deze volkswoning dienen: heiligenlevens, parabels, de ingelijste spreekwoorden en spreuken met zinnebeeldige voorstellingen waaronder het “Alziende Oog” met het waarschuwende “God zie mij, hier vloekt men niet” het meest aangetroffen wordt.

Ik zocht een opvolger voor mijn vorige rubriek "Heide zegt het met Heiligen Wee(r)tjes" waarvan de laatste verhaal na twaalf maanden stopte op 19 november 2022. Toen ik in november begon te zoeken naar een opvolger kwam ik op het idee om op zoek te gaan naar oude gewoontes en tradities in het Vlaanderen van toen. Onder de naam: "Eigen aard is goud waard" begon ik wekelijks aan deze nieuwe rubriek. Wat een toeval want toen had ik nog geen enkel idee dat in januari 2023 Tom Waes met zijn nieuwe reeks "Het verhaal van Vlaanderen" op antenne ging. Toch plezant om vast te stellen dat ook "Heide Vertelt" een klein beetje aansluiting geeft aan dit verhaal van Vlaanderen met rubriekjes over oude tradities en gewoontes uit ons Vlaanderenland.

In artikel 3/52 sprak ik over meubels en stoelen, deze kan je allemaal terugvinden in het Museum Vleeshuis in Antwerpen.

Spoofing, wat is dat nu weer?

Regelmatig worden er Engelse woorden in de media gegooid. Woorden die de modale burger veelal nog nooit heeft gehoord. Het gebruik van Engelse termen is eigen aan het hoofdstuk "cybercriminaliteit". Op die manier "hoort" dat nu ook tot de dagelijkse woordenschat. Zo hoort men nu meer en meer het woord "spoofing", maar wat is dit nu juist?

Oplichters bellen je op of sturen je een mail in naam van de bank of een overheidsdienst. Ze proberen je vertrouwen te winnen en willen zo je persoonlijke gegevens of geheime codes ontfutselen. De smoesjes kunnen erg ver gaan en de vervalsing lijkt soms heel echt.

Meer info: https://safeonweb.be/.../ik-krijg-een-bericht-van-een...

KALMTHOUT SCHENKT

VERTEL-SNOEZELHUISJE OM OP VERHAAL TE KOMEN

VOOR KON-TIKI / DE KADE

Met dit huisje kunnen wij het wandel- en belevingspad mooier en belevingsvoller maken. Iedereen zal er welkom zijn om in alle rust een praatje te maken, mee te komen knuffelen of gewoon te genieten. Hoe fijn zou het zijn dat wij Kalmthoutenaren dit samen kunnen realiseren. Vandaar een WARME oproep om een centje te doneren voor dit mooi plan. Je kan je vrije gift overmaken naar rekening BE80 9734 4273 1777 van "Vertelsel-Snoezelhuisje"

ALLEEN SAMEN KUNNEN WIJ DEZE DROOM WAARMAKEN!

Hartelijk dank namens de werkgroep rond "Heide vertelt":
Clarisse De Rydt, Luc Van Gils, Luc Wuyts, Louis van den Buijs en Paul Lion

Er zijn ook mogelijkheden om een groter bedrag te doneren en dit fiscaal aftrekbaar te maken, neem hiervoor contact op via de mail van vandenbuijslouis@gmail.com (redactie: "Heide vertelt")

Heide vertelt" is een tijdelijke uitgave, gestart als BIN-initiatief tijdens de corona-periode. Verschijnt wekelijks digitaal op zondagmorgen.
Redactie: Louis van den Buijs, Heidestatiestraat 58/bus1, 2920 Kalmthout. (0477/22.24.81).
Redactieadres: vandenbuijslouis@gmail.com
Eerder verschenen krantjes zijn te raadplegen via de website www.binkalmthout.be 3